

Armada revolucionarne kontinuitete

Letos proslavljamo štiridesetletnico rojstva naše armade kot praznik vseh oboroženih sil SFRJ. Naše oborožene sile so nastale v narodnoosvobodilni vojni in revoluciji in so v miru še poglobile in utrdile svojo revolucionarno bistvo v okviru splošne ljudske obrambe.

Majhni partizanski odredi, ki so po vstaji šteli nekaj desetnih borcev, oboroženih z lahkim pehotnim orožjem, so se hitro širili v močne vojne formacije z nekaj tisoč borcev. Konec leta 1941 je poleg raznih partizanskih skupin in manjših enot delovalo na okupiranem ozemlju v Jugoslaviji 43 partizanskih odredov, 10 bataljonov in ena brigada. Borili so se z 18 italijanskimi, 5 nemškimi, 5 bolgarskimi divizijami, z deli madžarske brigade, oboroženimi silami NDH, Nedićevimi četniki, belogardisti in drugimi kvislinskih enotami, z okoli 450 tisoč okupatorskih in 150 tisoč domačih kvislinskih vojakov.

Ustanovitev Prve proletarske brigade 22. decembra 1941. leta in kasneje še drugih brigad je vnesla na fronto novo vsebino in strategijo vojskovanja enot NOV in POJ. V posameznih smereh so partizanske brigade z nameščanjem svojih sil lahko opravljale operacije strateškega pomena, kot je to bil zmogoviti prodor skupine proletarskih brigad v zahodni Bosni 1942. leta na Neretvi in Sutjeski 1943. leta itn.

Veliki bojni uspehi in vedno več borcev so omogočili konec leta 1942 na osvobojenem ozemlju nastanek divizij, korpusov in

proti koncu vojne armade skupaj z 800.000 borcev. Po končani vojni je bila temeljna naloga JLA zaščititi neodvisnost države in socialistično družbeno ureditev.

Hiter razvoj tehnike je vplival na nove obveznosti v šolanju, izpopolnjevanju in vzgoji. V okoli sto različnih akademijah in šolah za vojaškostrokovno in politično izpopolnjevanje so teoretično izobraževanje kadrov dopolnili z bogatimi vojaškimi izkušnjami.

Na temeljih koncepta SLO se je razvilo vsestransko sodelovanje poveljstev enot JLA s štabi in enotami teritorialne obrambe, delovnimi organizacijami, družbenopolitičnimi organizacijami in skupnostmi, kar se je posebej izkazalo na skupnih vajah in manevrih.

Ognjena moč, gibljivost in manevrska sposobnost enot je zelo velika. Zdjaj izdelujemo v naših tovarnah orožje po zamisli domačih konstruktorjev.

Tovariš Tito je na 11. kongresu ZKJ dejal: »Pomembni rezultati, ki smo jih dosegli, potrjujejo našo ugotovitev, da so naše oborožene sile v celoti pripravljene, da po potrebi uspešno branijo in obranijo našo neodvisnost in svobodo.«

S. NIKOLIĆ

Naša armada je opremljena z najsodobnejšim orožjem

Pionirji pri predsedniku občinske skupščine Niku Pogačarju

PREDSEDNIK SKUPŠČINE OBČINE JE SPREJEL PIONIRJE

Mladi borci za boljši jutri

Malo po dnevu republike, pa vseeno prav zaradi tega, ko so cicibani sprejeti med pionirje, je predsednik skupščine občine Center Niko Pogačar sprejel delegacijo pionirjev vseh občinskih osnovnih šol. Pionirčki so bili prav vseh starosti. Bili so sproščeni, a vendar se jim je bralo na obrazu, v kakšno čast jim je sprejem.

Predsednik jih je nagovoril v poljudnem, vsem razumljivem jeziku. Poudaril je vlogo pionirske organizacije, dolžnosti pionirjev v sedanjem družbenem trenutku in vlogo pionirjev med NOB, jih opozoril na njihove možnosti, ki jih imajo pri svojem delu in na vlogo, ki jo lahko in jo morajo odigrati kot mladi borci za boljši danes in še boljši jutri. Predvsem je poudaril njihove možnosti, ki jih lahko imajo kot skrbni varuhi našega okolja. Povedal jim je tudi nekaj besed o sedanjih gospodarskih težavah, da bi jih lažje razumeli.

Predsednica pionirske organizacije je prikupno na kratko orisala delo pionirskih organizacij in njihove uspehe. Pionirji želijo predvsem sodelovati v delovnih akcijah, zlasti na kmetih. Tako gredo najraje v vas Truje v Zasavju, kjer so si pridobili veliko prijateljev, prav pred novim letom pa prihajajo tamkajšnji pionirji sem na obisk. Dopisujejo in obiskujejo se z otroki naših zdomcev, ki obiskujejo

dopolnilni pouk. Za novo leto so prodali 10.000 voščilnic. Zelo radi zbirajo pomoč za otroke v deželah, kjer se borijo za neodvisnost. Za to gre del žepnine in tudi dohodek od prodaje papirja.

Pionirji menijo, da so še premalo vključeni v družbeno dejavnost, da je o njihovem delu javnost premalo obveščena, premalo je sodelovanja z mladino, premalo lahko delujejo v krajevnih skupnostih, kjer nimajo niti prostora, niti starejši nimajo časa zanje.

Predsednik je zelo pozorno pregledal kronike pionirskih odredov in bil navdušen nad bogatim delom pionirske organizacije.

Predsednik Niko Pogačar je ob tej priložnosti nagradil prisotne požrtvovalne mentorje s skromnimi knjižnimi nagradami, dvema pionirjema pa čestital za nagrado na likovnem natečaju v New Delhiju in za zvezno nagrado.

Potem se je razvil prisrčen pogovor, v katerem so pionirji

spraševali o življenju in delu v naši občini.

Nekaj najbolj zanimivih vprašanj pionirjev:

1. Kako ocenjujete rezultat pravkar izglasovanega samoprispevka, v katerem smo tudi mi pionirji aktivno sodelovali?

2. Zakaj tako počasi napreduje obnova Ljubljanskega gradu?

3. Ali je mogoče delno preusmeriti zelo močan promet s Komenskega ulice na kakšno drugo ulico (močan hrup otežuje pouk v OŠ Ledina)?

4. Zakaj je toliko praznovanjanj dedka Mraza v Ljubljani (mislimo predvsem na dedke Mraze v delovnih organizacijah)?

5. Ali pionirji lahko kdaj prisostvujemo sejam odraslih (tov. predsednik jih je povabil, da lahko prisostvujejo sejam zborov skupščine občine Center).

6. Ali bi lahko že v prihodnjem novembru sprejeli vse centrske cicibane v Zvezo pionirjev (okrog 700) na skupni prireditvi v veliki dovorni Cankarjevega doma, ki bo kmalu gotova (prisotni bi bili tudi pionirski odbori, starši in predstavniki družbenopolitičnih organizacij naše občine). Oba predsednika sta obljubila vso pomoč in obljubila pionirjem, da bo to mogoče, nakar so pionirji vneto zaploskali.

Srečanje je kljub izredno prijetnemu vzdušju moralo enkrat miniti. Toda razšli so se kot prijatelji, kajti vsakdo, ki zna prislunhiti besedam pionirjev, je njihov prijatelj in to so na tem srečanju pionirji čutili. Zato je bilo slovo obljuba na skorajšnje svidenje ob novih akcijah zveze pionirjev.

Pa se utrne misel: je to srečanje pionirjev s predsednikom skupščine občine lahko vzpodbuda za naše družbenopolitične organizacije, da medse vsaj enkrat na leto povabijo pionirje in mladince iz osnovnih šol? Začuden bi bili, kako vztrajno se v pionirskih vrstah izoblikujejo samoupravljavci, kako odgovorni so do svojih zadolžitvev, kako kritični do svojih napak in kako voljni delati družno z odraslimi, le če ti najdejo čas zanje.

ROMANA SAVNIK
VITO KOMAC

Novi organi glasila SZDL Center »Dogovori«

Predsedstvo občinske konference SZDL Ljubljana Center je na 51. seji, ki je bila v torek, 15. decembra, razrešilo dosedanji izdajateljski svet glasila »Dogovori« in imenovalo novega.

Predsednik novega izdajateljskega sveta je Lojze Cepuš, njegov namestnik pa Srečko Čož, delegat OO ZKS. Člani pa so:

Ivo Bogataj, delegat občinske skupščine
Franc Boštjančič, delegat OO ZZB NOV
Tanja Keršmanc, novinarka Dnevnika
Miro Kokolj, delegat zveze kulturnih organizacij v Centru
Stanka Marin, delegatka OK ZSMS
Andrej Mlinar, delegat združenega dela
Franc Možina, delegat občinskega sveta ZSS v Centru
dr. Marko Polič, delegat KS Gradišče
Ksenija Preželj, delegatka OK SZDL
Milan Slemnik, delegat IS občinske skupščine Center
Meta Verbič, delegatka sveta za informiranje pri OK SZDL
Predsedstvo občinske konference SZDL je na isti seji razrešilo dosedanjega glavnega in odgovornega urednika glasila Dogovori Jožeta Šagra. Za odgovornega urednika je imenovalo Nika Isajevića, za urednico pa Lučko Špat.
Izdajateljski svet bo na eni prvih prihodnjih sej imenoval tudi nov uredniški odbor glasila »Dogovori«.

Mariji Lapajne v spomin

Med 180 potniki je prvega decembra v gorovju na Korziki ugasnilo življenje pomočnice ravnateljice osnovne šole Tone Čufar, tovarišici Mariji Lapajne. Sodelavce in učence naše šole je žalostna vest globoko prizadela. Izgubili smo vestno sodelavko in veliko prijateljico mladega rodu.

Rodila se je 9. maja 1935 v napredni obrtniški družini v Vižmarjah pri Ljubljani. Postala je predmetna učiteljica fizike in kemije.

Delala je na osnovni šoli Vič, šoli republiškega sekretariata za notranje

zadeve v Tacnu, nazadnje pa kot pomočnica ravnateljice na osnovni šoli Tone Čufar.

Svoje življenje je posvetila vzgoji in izobraževanju mladega rodu. Bila je dobra organizatorica in vodja dela na šoli. Z veliko stopnjo kulture, požrtvovalnosti, discipliniranosti in delavnosti je delovala na šoli ter sodelovala pri organiziranju dela na celodnevni šoli.

Sredi polnega delavnega življenja je zapustila svoj delovni kolektiv. V letalski nesreči je umrl tudi njen mož Vlado. Zapustila sta 16-letno hčerko Veroniko in 11-letnega sina Lukca.

Pri svojem delu jo bomo vedno pogrešali. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

RADO HLEBEC